

LO VENDRELLENCH

SETMANARI COMARCAL DEL BAIX PANADÉS
D' AVISOS Y NOTICIAS

Número corrent, 10 céntims.

Número atrassat, 20 céntims

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

VENDRELL..	1'50 pessetas trimestre.
FORA..	1'75
EXTRANGER.	2

PAGO ANTICIPAT

Redacció y Administració

Carrer del Teatre, núm. 18.

Anuncis, remittits y reclams, á preus convencionals.

Do s' admeten escrits sense firma.

NO 'S TORNAN LOS ORIGINALS

Als Quintos

LA MES ECONOMICA D' ESPANYA

Centre general de quintas

Per 750 pessetas depositadas en casa de banca, y 50 més se redimeix en metàlich ó s' entregan 1.500 Ptas. si toca 'l servey actiu per els medis qu' estableix la ley.

Associació y suscripció avants del sorteig.

Per mes informes dirigirse á D. Joseph Ferret, carrer de S. Magí, núm. 106.-VENDRELL

IMPREMPTA

de

Ramon Germans y Nebot

Teatro, 18.-VENDRELL

Com tots los anys en la present temporada ha rebut aquesta casa un variat assortit de

Calendaris Americans

ab elegants dibuixos de desde 30 céntims un

blochs cataláns grans, y usuals

DECIMAS y Targetas de Felicitació

Postals ilustradas

AB VISTAS DE

☀️ ☀️ VENDRELL ☀️ ☀️

FORMANT UNA COLECCIÓ DE 18 VISTAS

Preu de la colecció: 1'50 pessetas

Postals solas, 10 céntims

Gran assortit de postafs ab vistas de tot arreu

y artísticas á colors, de tots preus

LLIBRES CATALÁNS

ORIGINALS DELS MÉS CELEBRATS AUTORS

Electricitat

Timbres

per dar avis á menjadors cuynas dormitoris, etc. etc.

RESSORTS especials per ventallas de botiga

Lo instala á preus económichs lo cerraller d' aquesta vila

Pau Socias (a) TRAUS

Se assegura son perfecte funcionament.

Electricitat

Pera arrendar ó vendre

Trossos de terreno devant de la Plassa Mercat, apropiats pera vendre articles que no estigan afectes á la contracta del Born.

Informaran en la impremta d' aquest periódich,

DOS INFUSORIS

Regna gran alegria entre els polítichs madrilenys.

Desde en Salmerón á en Nocedal, tots los entusiastas de la intangible, creuen sentir belligarse en sas tombas las cendras del Cid y de Peláyo, y veure reverdecer los llorers de Cavite, Guadalete, Trafalgar, Numancia, Sagunto, etc., etcétera.

Tots ells se senten descendents del Gran Capitán, aquell que deu part de sa immortalitat als célebres y llegendaris comptes, que tants entusiastas y imitadors han tingut en tot temps entre nostres polítichs al ús.

Tots ells diuen y fan dir pels periódichs

que 'ls segueixen, que Espanya es una gran potencia, quinas actituts y actes encara pesan de modo decissiu en la política internacional.

A l' una repeteixen que l' eminent Salisbury, que va parlar de las nacions agonitzantes; era un despreciable ministre *dicharachero*, y que aqui tothom está millor de lo que vol, vivint tots los organismes y especialment l' Estat, en progrés y prosperitat plena.

Aqueixos polítichs son sens dupte continuadors de la historia d' Espanya, dels temps del tristement célebre comte duch d' Olivares, en que l' Estat era simbolisat per un forat, del quin se deya que com més ne treyan més gran quedava.

Cridan y s' entussiasman cantaut las grandesas del Estat espanyol d' avuy, y com aquells lloros ensenyats que diuen tenia Felip IV en sa cambra reyal, perque cridant á tot hora *Felip es gran*, l' aixordessin y no arribessin fins á n' ell los crits d' engoixa de sos súbdits; també volguent convèncers á si mateixos, obran lo bech y cridan ab veu estrident: «Espanya es gran, Espanya es gran, y per aixó,—afegeixen,—es buscada y solicitada sa aliansa per las nacions europeas, y ahir era Fransa, y avuy la poderosa Portugal las que sollicitan».

Tot aquest entussiasme de la gent madrilenya se deu á las declaracions fetas pel quefe del Estat lussità, que ha dit que «Espanya y Portugal han d' anar unidas pera afiansar la pau universal.»

Mes, ¡ay! que 'ns assembla que aqueixas ilusions son efimeras, y s' allunyarán depressa del cervell dels homes del centre, com fugen las fullas dels arbres á la primera glassada de tardor!

Perque Fransa, per ara, solzament sembla buscar en nostra amistat lo medi de que li firmem un ventatjós tractat de comer, y en quant á Espanya y Portugal, per unidas qu' estiguin, venen á representar en lo concert de las nacions civilisadas, quelcom semblant a dos d' aquells tres infusoris de que parlava en Bartrina. y que reunits en una gota d' agua, varen acordar que fora d' ella, ja res més existia al Univers.

D.

PER AHONT DEU VENIR LA REGENERACIÓ

Hem perdut lo compte de las vegadas qu' hem senyalat lo camí per el que deu venir la regeneració de la *Madre Patria* y, res, no hem sigut escoltats, ni s' ha fet cas de nosaltres, pobres pigmeus que vegetém en un recó de pro-

vincia, que per torna es catalana y que ni tan sols parla en *cristiano*.

Vide retro! contestan los polítichs madrilenys á tot lo que proposan y inician los fills de la terra catalana.

Pero ja vindrán á bordo á menjar galeta; es á dir, ja s'hi agafarán al últim a la recepta tantas vegadas recomanada per nosaltres, que ha de curar d'una vegada, y per sempre més, tots los mals que aclaparan y tenen poch menys que agonitzant á la pobreta y desvalguda Espanya, algún temps la més ditxosa, que ni candela necessitava per anarsen al lliit, puig diuhen que may se li podia'l sol, y ara aquest ni per Antequera li surt, de desde que l'ex-pollo antequerá me l'han convertit en *Sol* del sistema planetari del Parlament.

Toros, toros y toros: aquesta es la panacea, el *cúralo-todo*, que l'Espanya necessita pera regenerar y enfortir lo seu organisme anémich, raquitich y nafrat. Y no som nosaltres sols els que ho dihem: ho diuhen també, encara que indirectament, todas las ciutats, vilas y llogarets de *allende* l'Ebre.

Ficseushi sino: quan el quefe del Estat, ó bé un ministre, ó un personatge qualsevol de la classe de peixos grossos, se digna visitar una població d'allà, lo primer en que pensa la Comissió organitzadora de las festas es en celebrar una gran corrida de toros en obsequi de la Magestat ó del ilustre visitant. Y la corrida se verifica ab tota la esplendidesa deguda, y 'ls toreros brindan la mort dels toros als ilustres personatges, y aquest corresponen obsequiant als toreros ab

carteras, boquillas, gemelos, petacas, y 'l públich els tira pebrots y tomacas; encara que aixó darrer no passa sempre, sino de vegadas; pero com aquestas y otras hortallissas acostuman á tiralsi embolicadas ab billets de Banch, resultá que 'ls toreros poden retirar-se, y 's retirán, del toreig, plens encara de joventut y... de mils duros. Cosa que no poden realisar los mestres d'estudi, que generalment s'han de retirar carregats d'anys y de miseria, y quan més ab una patent per pagar demanar caritat.

Aixó vol dir que 'l Ministeri d'Instrucció pública sobra y s'imposa la creació d'un de Tauromàquia. Y may millor ocasió que ara per portar á cap tal cambi; ara que s'ha encarregat de dita cartera el senyor Domínguez Pascual, andalús fill de Córdoba, la patria dels califas del toreig, els ilustres Rafaels, els grans *Lagartijo* y *Guerrita*. La joya que á Córdoba ha causat la entrada en lo Ministeri d'un dels seus fills més ilustres, després dels dos Rafaels, ha sigut gran y entusiasta. L'Ajuntament y 'l Casino, fentse intérpretes dels desitjos de la població, pera commemorar lo nomenament de ministre d'Instrucció pública á favor del senyor Domínguez, han resolt celebrar una GRAN CORRIDA DE TOROS.

¿Eh quina manera més digna y apropiada de festejar á un ministre d'Instrucció pública? ¡Una corrida de toros!

Está en caràter tractantse d'Espanya. Vinga, donchs, la supressió d'aquell ministeri y créhis el de Tauromàquia; y que 'l ministre del nou ram sia 'l senyor Domínguez Pascual, compatricí dels ilustres toreros «Lagartijo» y «Guerrita».

Buscar la regeneració fora de la Plassa de toros es buscar la lluna en un cove.

Nemo.

Qüestions de llengua catalana

La sintaxis catalana no está compenetrada ni identificada amb la castellana.

Fet ja l'estudi dels *pronoms*, del qual resultan evidenciadas las diferencias de la sintaxis catalana y de la castellana, passa Mossén Alcover a estudiar lo *Verb*, ànima de la llengua, ahont patentisa encara més fonamentalment la tésis. Aixís ho pot veure 'l lector pels importants fragments que 'n transcribim.

* * *

* Un dels distintius del catalá que l'allunyan ferm del castellá, és lo poch afectat qu'és de la veu *passiva*. Tant dins los nostres clàssichs y monuments antichs com entre la gent catalana no influida del castellá, se usa ben claras vegadas la forma *passiva*, y la supleixen per la forma *impersonal*.

Lo castellá per la *veu activa* no té més que un auxiliar: *haber*. Lo catalá 'n té dos, com lo francès y l'italiá: *haber* y *ésser*, y allavors ne té un altre: *vaig*, que no 'l té cap de las otras neolatinas.

A.—US DE L' AUSSILIAR ESSER.

Respecte dels *ausiliars* en los *temps composts* de la *veu activa* las neolatinas se divideixen en dos boldrons. La llengua d'oc, lo francès y l'italiá usen l'ausiliar *ésser* pels verbs *reflexius* y certs verbs *intransitius*; mentres lo castellá no 's serveix més que d'nn: *haber*, per tots los verbs, perquè, si un temps, devegadas se servia d'*ésser*, deixa de ferho devers lo segle XIV.

L'ausiliar *ésser*, usat en los *temps composts* de la *veu activa*, fá els verbs que s'hi conjugan, de la condició dels *deponents* llatins (*natus sum-SOM NAT; nata eram-ERA NADA; nati fuisset-FOSSEM NATS; nata fuissent-FOSSEN NADES*). De manera que 'l participi concorda com en llatí ab lo subjecte en *genre y nombre*, y aixó en todas las llenguas que usen tal ausiliar.

Vejem ara quinas són las reglas de l'ús d'aqueix *ausiliar* dins la nostra llengua:

Regla I: Duen aquest *ausiliar* los *temps composts* de tots los *reflexius* (Diez. Gram. T. III Prop. Sipl. c. IV, p. 263-67), *propriament* dits: v. g. *S'és mort el papa; s'és rompuda la corda; ells dos se són barallats; si ells se fossin entesos, estarian bé*. Són *reflexius impropis* aquells que maldament dugan lo pronom *se*, tenen terme d'acció diferent del subjecte: *MENJARSE un plat d'arrós; BEURESE un tassó de vi*. Per aixó no s'ha de dir; *ME SOM menjat*, sino *M'HE menjat un plat d'arrós*; etz.

Regla II: Duen l'*ausiliar ésser* alguns verbs *intransitius* que denotan certa passivitat o falta d'acció propia, com *naiixer, morir, ésser, romandre, quedar, caurer*, y allavors los qui denotan moviment local, y són: *anar, venir, entrar, sortir, eixir, partir, arribar, pujar, devallar, montar, debaixar, passar*, v. g. *SOM VENGUT; ERA ARRIBADA; SOM ENTRATS; FOREN SORTITS; ja varen ésser PARTIDES*: etz. Hi ha que tenir en compte que aqueixos verbs, si deixan de denotar moviment local o si pasan a tenir terme d'acció (*el preu del blat HA PUJAT; HE PASSADA MALA NIT*; etz.), ja ferman los *temps composts* ab *haber*, y no ab *ésser*.

Regla III: Tots los altres verbs duen l'*ausiliar haber*.

Aquestas son las reglas que hi ha sobre *ausiliars* en catalá desde la constitució de la llengua, si bé 's nota qualche escepció, ben rara, és ver, y 's compréa per la falta de disciplina gramatical que per forsa havia de regnar durant los primers segles: reglas que 's veuen fidelment observadas dintre 'ls nostres monuments y escriptors clàssichs, fins que sobrevingué en lo segle XVII y sobre tot a ne'l XVIII la mort de nostra literatura. Perduda la tradició literaria de la llengua y figurantse 'ls escriptors de Catalunya, Balears y Valencia, fins y tot aquells poch que escrivian en catalá,

que lo gramatical y correcte era pendre per norma la gramática castellana, abandonaren aquellas reglas, y l'*ausiliar ésser* aná desapareixent de dins los escrits. Los pobles lo conservarian més, però a poch a poch s'hi abolia també més o manco segons era l'intensitat de l'influencia ultraiberina que patían.

Aquest resum qu'acabam de fer de l'ús que queda de la *ausiliar ésser* dins els territoris catalans, demostra que tal us no es mort ni molt manco. Fora del reyne de Valencia, allá ont no es viu y ben viu com a les Balears, en queden tants de rastres y de rellíquies, com a Catalunya espanyola y Catalunya francesa, que fan veure que en los sigles passats hi era y hi reynava amb tot lo seu vigor. Si ara hi es poch y no hi reyna, se deu exclusivament a l'*influencia castellana*. Pertoca a n'els qui 's proclamen tan enímichs d'aquesta, amb les obres demostrar que ho son, treintse de dintre y de sobre aqueix *castellanisme*, atentatori a la dignitat y autonomia de la llengua patria.

L'alcohol es un aliment

M. E. Duclaux, director del Institut Pasteur, membre de la Academia de Ciencias y de la Academia de Medicina, professor de la Facultat de París, s'ha dedicat, com es sabut, á importants estudis sobre l'alcohol. A la seguida d'experiencias fetas á América pels senyors Adwater y Benedict, lo distingit sabi francès ha emprés la tasca de rehabilitar l'alcohol, tan vilipendiat pels membres de las societats de templansa y d'abstinencia.

M. Duclaux en son folleto titolat «L'alcohol y sos drets naturals» prova que l'alcohol es un bon aliment, però afegeix que es necessari no abusar de sas virtuts.

L'alcohol, escriu lo citat autor després de planyer la guerra injusta que se li fá, es un aliment com lo sucre, porque una part d'alcohol, ne representa duas de sucre. Lo gust que l'home ha manifestat sempre pel mateix, ha sigut causa de que 's busqui son perfeccionament. Casi inofensiu y generós en lo vi, ha acabat per ésser, en los licors y alcohols d'industria, primer excitant y després perillós; comensa per emborratxar al home y acaba per embrutirlo. La tuberculosis, las malalties del sistema aerviós y la bogeria, complertan allavors la seva obra.

La existencia d'aquests perills no priva al home l'ús del alcohol. No es convenient, no obstant, arribar á la zona perillosa, lo rahonable es no separarse del punt ahon l'alcohol es un benefactor. Entre l'alcohol pur y 'l vi hi ha immensa distancia. Prácticament la zona inofensiva, es aquella en que ha desaparegut de la respiració del bevedor la olor del alcohol poch despres de menjar. Aquesta zona correspón aproximadament, pera l'home, á un litre de vi per dia, ó be la cantitat equivalent en aguardent. Aixó es «useu pero no abuseu.»

La vinya, diu M. Duclaux, ha sigut sempre cultivada ab amor y 'l viticultor té cuydado de que may tingui dret á queixarse. Fransa, afegeix, no passarà molt dels rendiments actuals; prop de 70 milions d'hectólitres de vi per uns 35 milions de francesos, aixó es, dos hectólitres per home, 3 per any y encara que fossin quatre, seria també molt higiénich.

Sobre la cuestió dels licors, M. Duclaux, vegent la dificultat d'agermanar la ciencia, la costum y las lleys, per lo que fa á la definició d'essencias bonas y dolentas y dossificació de las mateixas, demana que un Consell superior d'higiene busqui la manera, no de suprimir las begudas alcohólicas, però sí d'eliminar los perills. Que s'emplehin solzament bons productes pera la preparació de begudas espirituosas y que 's prohibeixin los dolents y las consecuencias de lo que s'ha convingut en

anomenar l' alcoholisme, no trigarian en desaparèixer.

Però pera arribar a aquest resultat seria necessari que l' frau y la falsificació no fossin estimulats per los dréts exagerats que pesan sobre 'ls alcohols y per aixó no estaria demés reclamar sa disminució.

Bibliografia

Llibre de Memories se titula un llibre que acaba de publicar lo conegut escriptor regionalista Esteve Suñol, y en ell inclou aplegadas y coleccionadas, gran diversitat de «notas» que tenia escampadas aquí y allà, publicades en periódichs y revistas. Està clar que al donarlas son autor al públich, degudament acobladas, las ha cizellat y pulit, presentantlas retocadas y hermojeadas, puig una cosa ben diferenta es l' escriure pera 'ls periódichs, que generalment se fa á corre-cuyta, y de quins treballs no 'n queda, la major part de las vegadas, ni rastre, ó ferho per ésser publicat en un llibre, que sempre queda, y en lo que la crítica y té que veure fentne la dissecció, aquilatant los mérits de l' obra y la personalitat de son autor.

Aixis ho ha fet, donchs, lo senyor Suñol ala coblar las suas «Notas» en lo llibre, presentantlas pulidas, resultant hermojeadas, divididas harmónicament en *montanyenques, industrials, pintoresques, musicals, polítiques, socials, satíriques y curioses.*

Lo llenguatge que usa en ellas, es adequat á la índole de cada una de las mateixas, pintoresch y escayent y d' agradosa lectura, que fa que quan un ha llegit una de las notas, va continuant la lectura sense adonarsen y segueixen totas las altras com las cireras d' un cove, y un se empassa 'l llibre de correguda, puig es d' aquells quina lectura no 's deixa per cansonera ó ensopida.

La part editorial del llibre no désdiu de son contingut, y acredita lo bon gust de la antiga llibreria de Francesch Puig, qu' es la casa editora.

Remerciém al senyor Suñol l' exemplar que 'ns ha dedicat de son bell llibre.

R.

CRÓNICA

Lo número de nostre setmanari corresponent al próxim diumenge, surtirá divendres diada de Nadal.

Per falta de número de senyors regidors, no pogué dijous l' Ajuntament celebrar sessió de primera convocatória.

La de segona se celebrá ahir, quin extracte publicarem en lo número próxim.

Esguerrat altra vegada fou lo mercat de nostra vila celebrat lo diumenge últim, degut al temps plujós de la matinada y borrascós durant tot lo matí y també per coincidir ab la fira anomenada de Santa Lluçia que aquell dia celebrava la vehina vila de Arbós.

Y van ja tres ó quatre diumenges seguits que 'l mal temps s' empenya en esguerrar lo mercat de nostra vila, pron migrat ja de natural.

Veurem si 'l de avuy, que acostuma á venres forsa concorregut ab motiu de las festas de Nadal, se veurá també desguerrat pel mal temps, que ja es hora de que se 'ns presenti ab esplendidesa un dia de festa tant sols.

Los restants dies de la setmana lo temps ha sigut molt variable, havent caigut casi cada dia 'l corresponent ploviscol. Lo més plujós signé ahir, que ploqué durant casi tot lo dia.

Lo que no ha fet ha sigut fret.

Dimars la guardia civil del puesto d' aquesta vila rebé ordre telegráfic del senyor Gobernador civil de la provincia pera embarcar, ab cavalls y tot, en lo tren del vespre ab destí á Castelló de la Plana.

Embarcats ja ls cavalls y pochos minuts avans de la arribada del tren que devia conduhirlos, se rebé contra ordre suspenent la marxa.

No sabem lo que ocurriria á aquella provincia valenciana que fos necessari l' envió de guardia civil de diferent terci.

Se diu, lo obstant, qu' era per anarhi de guardació tota la montada de la provincia, corroborant aixó lo traslado á Castelló de part de la de Murcia y Albacete.

La fira de Santa Lluçia que celebrá diumenge passat la vehina vila de Arbós, se resentí de falta de concurrencia á las primeras horas del matí, á causa de la pluja y temps borrascós que regná á la matinada. Ab tot, al mitjdia y á la tarde la concurrencia fou bastant nombrosa, animantse la vila, puig lo mal temps cedi, encára que no del tot.

Hi havia bon nombre de bestiar boví y mular y forsa gallinam, fentse regular número de transaccions.

Com cada any, foren molts los vehins de nostra vila que anaren á la vehina població ab motiu de la fira, que hauria sigut en més gran número á haver lo temps convidat surtir de casa.

En la darrera sessió celebrada per la Diputació provincial de Tarragona, foren aprovadas las novás Ordenansas Municipals de nostra vila ab algunas adicions y modificacions.

Nostre distingit amic y compatrici l' eminent poeta Angel Guimerá, que actualment ha realizat un viatge per Fransa, durant la seva estada á París ha sigut obsequiat ab un espléndit ápat pel banquer catalá Ivo Bosch, al que hi assistiren notabilitats de la premsa y las lletras de la capital de Fransa, y otras conegudas personalitats del comerç y la banca.

M. Le Borne inspirat compositor, autor de la música de l' ópera *Le Maître* inspirada en l' argument de *Terra Baixa* d' en Guimerá, doná al final del banquet, una audició al piano de diferents fracments escullits de la música de la obra.

Foren ovacionats en Guimerá, en Le Borne y en Vinerdell, autor de la traducció francesa de *Mar y Cel*, que també assistí á la festa, á la que hi assistiren també diferents corresponsals de periódichs espanyols.

Lo senyor Guimerá retorná dimecres á Barcelona.

En lo tros nou del passeig del 4 de Mars s' hi estan colcant banchs de pedra al igual que 'ls que conté ja la part antiga del mateix.

Avuy en lo Centre Industrial comensarán las vetlladas de tiro al blanch, que cada any en aquesta temporada estableix, que tant favorescudas se veuen ab la assisencia de las familias dels socis.

Hi haurá tandas á carrech de senyoretas, y com cada any, los premis consistiran en caps de virám.

Al objecte de facilitar la assistencia á las firas que 's celebran á Barcelona ab motiu de las festas de Nadal, la Companyia de M. Z. y á A., ha establert un servey especial de viatgers ab billets d' anada y tornada de segona y tercera classe, á preus reduhits, desde varias estacions de la xarxa catalana á Barcelona y retorn.

La expedició de billets tindrà lloch en los dias 21, 22, 23 y 24 del corrent, servint pera tot ar durant los dias del 22 al 27.

Desde nostra vila costa 'l viatge 8'10 en segona classe y 5'35 en tercera.

Se ha publicat el volúm 16 de la Biblioteca popular de «L' Avenc», que conté la segona serie de *Croquis Pirenenhs*, per J. Massó Torrents. Sis hermosos quadrets descriptius de la serra Pirene inclou el lli-

bre molt interessants, que recomaném á nostres lectors.

Aquest volúm, com tots los que l' han precedit, se ven al preu de 50 céntims en totas las llibrerias, y en aquesta vila en la impremta de Ramon Germans y nebot.

Los cuaders 124 y 125 del interessant *Diccionario Popular Enciclopédico de la Lengua Española*, que pem rebutson tan importants com tots los que 'ls han precedit fins avuy dia.

Se publica dita obra per cuaders de 16 páginas á tres columnas al preu de 30 céntims cuader.

Si algú de nostres lectors desitja coneixer tan útil publicació, pot dirigirse á D. Pere Garcia, Medera, 12, Madrid.

S' admeten suscripciones á la impremta d' aquest heriódich.

Secció Oficial

Junta del Hospital

Havent acordat aquesta Junta, realisar algunas reformas en l' edifici Hospital, fa públich que, constituída al efecte en la casa comunal lo próxim diumenge dia vint del corrent, de dotze á una, rebra proposicions verbals ó escritas de tots aquells que vulguan donar preus per la realisació de las mateixas, ja siga en conjunt ó per separat: adjudicantlo á n' eis que las presentin més ventajosas á judici d' aquesta Junta.

Las obras ó reformas que deuen ferse son.

1.ª Posar un tros de barana de ferro á la escala con tinuació de la que ja hi ha posada y per lo tant igual á la mateixa. Dit tros tira á uns deu metres.

2.ª Instalá timbres eléctricos per diferents departaments de la casa.

3.ª Colocar una bomba pera pujar l' aigua á la alsada d' un pis y fer lo corresponent diposit.

4.ª Pintar al oli totas las portas de las diferents obrerías que té l' Hospital.

Pera millor ferse cárrech de lo que s' ha de fer, poden passar los artistas que desitjin posar dita, per dit Hospital y sobre 'l terieno apreciarho.

Vendrell 17 Desembre de 1903.—L' Alcalde President, *Anton Martorell*. Lo Secretari, *Pere Alsina*.

MERCAT PÚBLICH

Relació de lo recaudat en la passada setmana.

	Pesetas
13 Desembre	11'35
14 »	7'90
15 »	8'55
16 »	9'00
17 »	8'25
18 »	8'60
19 »	8'95
TOTAL	62'60

Matadero

Bestiar sacrificat en lo Matadero desde el dia 28 hasta el 18 del corrent.

Llana major de 6 kilrs, 70.—Id. menors, 0.—Cabris major, 11; menors, 13.—Boví major de 60 kilos, 12; menors, 0.—Tocinos, 51. Total 157 caps.

Funcions religiosas

Aquesta tarde á dos quarts de tres ensenyansa de la doctrina cristiana y á dos quarts de quatre després del Rosari se cantarà lo Trisagi ab exposició de S. D. M., professó per lo interior del temple, benedicció y reserva.

Divendres, festa de Nada' á dos quarts de sis se cantarà la missa dita del gall, y á las 10 ofici solemne; á la tarde á dos quarts de quatre Rosari y vespres ab orga.

Registre Civil

Inscripciones verificadas desde el día 13 hasta el 19 del corrent mes.

Nacimientos.—Nens, 0.—Nenas, 1.

Defuncions.—Salvador Rubió Vidal, de 75 anys; Salvador Salat Gibert, de 60 anys, y Joan Romeu Mañé, de 68 anys.

Matrimonis.—Cap.

ANUNCIS

Disponible

XACOLATA-ORPINELL

Tots quants vulguin xacolata bó, que provin lo **Xacolata Orpinell** que 's ven als preus de 1, 1'10, 1'25 y 1'50 pessetas la lliura. Classes especials sense canyella á 1,10, 1'25 y 1'50 pessetas la lliura.

També s'encarrega de fer cuytas especials per las casas y familias que aixís ho demanin á preus convencionals.

JOSEPH ORPINELL, carrer Major, 13.-VENDRELL

SASTRERIA MODELO

de
PAU BUNDÓ

Gran assortit de gèneros d'última novetat per la present temporada.

Especialitat en abrichs per senyora

Trajos y abrichs per homes y noys á preus reduhits.

Carrer de Jaume Ramon, 14.-VENDRELL

Sastreria de Gil Boxadós VENDRELL

En aquest acreditat establiment 's trobará un elegant y variat assortit de estams, chaviots, gergas, vicunyas, angores y demés articles per la present temporada d'hivern.

**Especialitat en abrichs
pera senyoras y noyas**

Disponible

Ramon Germans y Nebot impressors

Travalls tipogràfics de totes classes com són talonaris, facturas, timbrats, memorandums, targeteria, etc. Especialitat en los artístichs á varis colors

Carrer del Teatre número 18. — VENDRELL

Marca de la casa.

Fábrica de guanos y primeras materias per abonos

Guanos especials per VINYAS y CEREALS

Anton Trillas
Carrer de Montserrat, Vendrell